

Paul: Jipii-jipii-jee, we hääwe wunen, we hääwe di båle fiiw tunge önjt toor schin!

Melf: Da dränge üt e stää köön ai iinj üs wane! Kiik iinjsen, ja san nuch gåns bedrüwet.

Paul: Ouers bait näist spal schucht dåt flicht wider gåns ouers üt. Deer sate Emma än Bente! As deer wat tu malöör kiimen?

Emma: Åch, Bente! Dåt as sü truuri... Arken mjarn heet di latje föögel bai min waning sin än en lait for me süngen.

Bente: Än nü as hi iinfach foon e hamel feelen – weeram bloot!? Tufel än Minke san uk ål gåns bedrüwet. Di föögel as störwen.

Emma: Kam, we wan deer uner e busche en latj greeft for ham mååge. Deer koone we dan en lait am di föögel tånke. Paul än Melf, koone jam en schoul mabränge?

Paul: As dan latje föögel, e rüüdjburst, störwen? Dåt fertrüt me! Kam, Melf! Da schoule stönje önj e garoosch.

Bente: Kiik iinjsen, deer kjart man taatje aw sin fiilj. Hi kjart åltens sü gau än schucht me uler! Ouers nü wan we en greeft for di latje föögel mååge.

Emma: Jåå, dåt as gödj. Tufel, Minke än åål da oudere tiire, jam kame ma!

Bente: Oo nåân, da biise fööggle aw e tååge siie uk wat truuri üt!

Paul än Melf: Deer san we wider – än eeftert mönje we foon üs fötjbålspal ferteele,
ai?

Emma än Bente: Jåå, natörlik!